

Prof. Albert Sič
Gradarska ul. 18
LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

NOVICE

za inozemstvo 25. L. Oglasi, za 1 mm
višine in širskosti 1 kolone (65 mm):
za trgovske in obrtne oglase 50 stot.,
za osmrtnice, zahvale, poslana, va-
bila L. 1'20, oglase denarnih za-
vodov L. 2'— Mali oglasi: 30 stot.
za besedo, najmanj L. 3'—

Ob dvajsetletnici Gregorčičeve smrti

Odpri srce, odpri roke,
otiraj bratovske solze,
sirotam olajšuj gorje.

Pred dvajsetimi leti smo izročili zemlji telo onega, ki je zapisal te in še mnogo drugih lepih misli in naukov. Pred dvajsetimi leti, v sivem novemberskem dnevu se je slovensko ljudstvo poslavljal od svojega pesnika-goriškega slavčaka. Žalostno je bilo tisto slovo, kajti s Simonom Gregorčičem smo položili v zemljo enega največjih slovenskih pesnikov. Mnogo njegovih pesmi je sprejelo naše ljudstvo med svoje najbolj pete pesmi. Kdo ni še pel lepe »Nazaj v planinski raj«, ki so mu jo zapeli tudi ob slovesu, ko so ga spremljali na njegovi zadnji poti na griček k sv. Lorencu?

Kdo ne pozna njegovih »Njega ni«, »Izgubljeni cvet«, »Ohrani Bog te v cveti...« in še mnogo, mnogo drugih?

Vzljubili smo Gregorčiča, ker nam je pel priprosto in pristrčno, pel je o revežu in kmetu, pel o vsem onem, kar sreča naš človek v svojem vsakdanjem življenju. On je naš, ker je poznal našo bolelost in naše veselje.

Zakrivljeno palico v roki,
za trakom pa šopek cvetic,
ko kralj po planini visoki,
pohajam za tropom ovčič.

Taka je bila njegova mladost: brezskrbna in vesela ob solničnih dneh, a ko

vihar strašan
čez drn in strn grmè prihruje,
trepeče tudi on in tudi on prosi in
roti Boga:

Zanesi nam, zanesi Bog,
otmi nas rev, otmi nadlog.

Potem pa je šel študirat in je postal duhovnik, a svojega ljudstva ni nikoli pozabil in pel mu je, kot slavček, lepo in otožno.

Služboval je med svojimi ožjimi rojaki, v Kobaridu in v vinorodni »deželi rajskomili«, v Rifenbergu in na Gradišču. Kasneje pa, šibak in bolehen, je šel v pokoj in se preselil v Gorico, kjer je umrl 24. novembra 1906.

Dvajset let je minulo od smrti Simona Gregorčiča, dvajset dol-

gih let nas loči od onega dne, ko se je Gregorčič povrnil, povrnil za vedno »nazaj v planinski raj«, a vendar je on danes še živ, morda še več kot tedaj.

Danes pa, ob dvajsetletnici njegove smrti nam ne zadostuje, da ga poznamo in častimo, danes odprimo naša srca in pokličimo S. Gregorčiča za našega učitelja, za našega vzgojitelja. Potrebujemo ga mi vsi, da nam oplemeniti srce, da nam izžene iz njega ne-lepa čustva, ki nam jih je naša doba vsejala v srca.

Gorje mu, ki v nesreči biva sam,
A srečen ni, kdor srečo vživa sam.

Dà, to je resnica, velika resnica ki bi prinesla več blagostanja na svet, če bi jo upoštevali, a smo jo vsi pozabili. Prerojenja je treba naši duševnosti. Živalim ukazuje nagon, da se zbirajo in stiskajo skupaj, ko jima preli nevarnost; ljudje pa se koljejo med seboj, ko jim hivar podira hiše; zato smo liki obupancu na morju, ki se oprijemlje rešitelja tako, da ga pogubi s seboj vred. Zato pa:

Bratje v kolo se vstopimo,
Roke, srca k zvezi zdaj!

Vzajemnosti potrebujemo povsod, potrebujemo ljubezni in sloge v naših družinah in v naših vaseh; potrebujemo edinosti v gospodarskem in kulturnem snovanju našega ljudstva in ves svet krvavi danes radi zavisti in sovraštva, zato pa moramo ustvarjati bodočega človeka, zato moramo preroditi nas same.

Ni, da bi obupali nad sedanjo, to, da bi se udajali zlim usodam, če ne prodremo s svojimi načrti, če nam življenje prinaša razočaranja. Spet je Gregorčič tu, ki nam kaže svoj odpor, svojo močatost. Ti streti me moreš, potreti nikdar, usode sovražne besneči vihar!

Tako bi morali tudi mi vsi in ob vseh prilikah misliti in čutiti. Obup je orožje, s katerim usoda človeka popolnoma pobije.

Svoja srca odprimo človečanskim čutom in vzgojajmo naše otroke za boljšo bodočnost.

V svojih srcih proslavimo S. Gregorčiča.

mleka, pridobi vsako leto 3.2 kg na svoji teži in zraste mesto povprečno po 4.7 cm — skoraj za 7 cm vsako leto.

Dokazano pa je tudi to, da s težo in rastjo rase tudi otrokovo zdravje in otrokova energija za vsako bodisi telesno ali duševno delo. Stariši upoštevajte!

NOVA DEŽELA ZLATA.

Preko vsega sveta dere vest: Na daljnem vzhodu, na velikem otoku Nova Gvineja so se našla širna ležišča zlata. Ozemlje, ki je tako bogato na tej rudi, je silno težko do-

stopno. Od obale je oddaljeno okrog 800 km. Pot do njega vodi skozi skoro neprodorne pragozdove in preko do 4000 m visokega gorovja, v katerem se dviga povrhu še vse polno vulkanov. Kljub vsem tem neverjetnim težkočam pa derejo zlasti iz Avstralije velike množice ljudi na ta otok. Zlato se tam dosedaj pridobiva na najenostavnejši način, s tem da se ga izpira iz rečnega proda in blata tamkajšnjih voda.

Jasno je, da bo otok v najkrajšem času naseljen in da se bodo njegovi divji pragozdovi kmalu izpremenili v civilizirane in dostopne pokrajine.

TEDENSKI PREGLED

ITALIJA.

Po zadnji seji poslanske zbornice je zavladala politična tišina. Važnejšega dogodka ni bilo, zlasti ker je prišlo vmes praznovanje kraljevega rojstnega dne, ki je bilo spojeno z raznimi svečanostmi in vojaškimi paradami. Casopisi pridno pišejo in razpravljajo o novem zakonu za zaščito režima in o dogodkih, ki so se odigrali v zadnjem zasedanju poslanske zbornice. Vlada pripravlja vse potrebno, da se bo zakon izvajal z vso strogostjo in doslednostjo.

Vodstvo fašistovske stranke se je sestalo in bo razpravljalo o položajih, ki nastanejo v posameznih provincah, ko se bo uvedel novi strankin pravilnik. V zvezi s tem bodo izmenjani skoro vsi pokrajinski fašistovski tajniki in na njih mesta bodo prišle nove, sveže moči.

Jugoslavija.

Narodna skupščina zboruje. Razen dogodkov, ki so običajni pri zasedanju poslanske zbornice, ni bilo pretekli teden nobene posebnosti v jugoslovenski politiki. Opozicija je napadala vlado zlasti v njenem gospodarskem delovanju. Samostojni demokrati ji očitajo, da se še vedno ni pobrigala za poplavljenec v Vojvodini, čeprav je škoda ogromna in je poteklo od nesreče že veliko časa. Opozicija pravi, da si vlada ni znala ustvariti gospodarskega programa. In poslanska zbornica je začudilo dejstvo, da je finančni minister Perić sprejel nujnost predloga davidovičevskega poslanca, ki je zahteval, da si osnuje vlada gospodarski program: ozdraviti je treba splošno gospodarsko krizo, zmanjšati posredne in neposredne davke ter nuditi industriji in poljedelstvu kredite za večji razmah. Do burnih prizorov je v zbornici prišlo, ko je vladna večina sprejela zakon, ki podaljšuje nestalnost prometnega oboja.

Pripomnimo še, da je delovanje političnih strank med ljudstvom živahno.

Češkoslovaška.

Na Češkoslovaškem imajo vohunsko afero, ki dokazuje, da so sovjetski vohunski agenti marljivi in da sovjet. vlada skrbi, da zve o vojaškem snovanju posameznih držav. Pri izbiranju sredstev pa niso sovjeti nič zulata v Pragi in ker smatrajo druge ske zadeve uradnik sovjetskega konzulata v Pragi. Ker smatrajo druge države to za grob prestopke mednarodnih običajev in pravil in ker tudi češkoslovaška vlada ni držala križem rok, ko je razkrila vohunstvo, je prišlo med Češkoslovaško in Rusko do napetih diplomatskih odnosov.

Vojni invalid Simunek je bil uslužben kot litograf v vojaški tiskarni. Vojaške karte, ki so jih izdelovali v tiskarni, pa je prodajal sovjetskemu konzularnemu uradniku Ivanoviču Dimovu. Dimova je poslala v Prago zloglasna »Čeka« nadzirat politično in gospodarsko delovanje sovjetske komisije.

Rusija in Turčija.

Odkar obstojata obe državi, nista še nikdar bili prijatelji. Zato je pač svet začudila vest, da se snuje prijateljstvo med obema državama. Približanje med Rusijo in Turčijo je samo znak, da je ruska diplomacija pridno na delu in da si hoče pridobiti največji vpliv v vsej Aziji in izpodrinuti Angleško, na drugi strani pa

znak, da vlada v povojni Turčiji nova smer glede njene zunanje politike. Polagoma se izoblikujejo in dobivajo se določne poteze ruski načrti o vlogi, ki jo bo Rusija igrala v veliki Aziji. Zasiurati si prijateljstvo Turčije, Perzije in Afganistana, to je njen namen. Poleg tega je treba še omeniti delovanje sovjetov v Kitajski.

Sestanek med možema, ki vodita sovjetsko in turško zunanjo politiko, se je vršil v Odesi. In kakor rečeno, sta se Čičerin in Rušdi beg razgovarjala o četverozvezi med Rusijo, Turčijo, Perzijo in Afganistanom. Uradno poročilo, ki je bilo izdano, je sicer bolj kratko kot so ugibali časopisi. Ono pravi, da sta oba politika ugotovila, da se mora prijateljstvo obeh držav še bolj utrditi in da bosta od sedaj naprej obe državi skupno nastopali v raznih političnih vprašanjih.

O Nemčiji in Franciji.

Od thoirskega sestanka naprej so se pogajanja med obema državama nadaljevala. Seveda se se večkrat prekinila in marsikdo je že prerokoval, da toli proslavljeni thoirski sestanek ne bo rodil nobenega uspeha. Vendar pa je treba sedaj priznati, da kažeta obe vladi trdno voljo rešiti vse točke, ki so bile vzrok nezaupanja med narodoma. Zlasti je kočljivo vprašanje razorožitve Nemčije. Prišlo je že do sporazuma v nekaterih točkah, na vrsti je vprašanje sportnih in telovadnih organizacij nacionalistov, o katerih so Francozi mnenja, da so vojaško organizirane. Izgleda, da se tudi tu najde primeren način rešitve in da se zadovoljita i Francija in Nemčija. Najbolj očit dokaz o resničnem pomirjenju med zaveznicima in Nemčijo je vest, da se namerava odpraviti zavezniška vojaška kontrola v Nemčiji. Tudi Mala antanta je baje pripravljena podpirati mnenje, da se vojaška kontrola odpravi. Mesto nje, naj bi nadzorovala nemško oboroževanje Družba narodov.

Madžarska.

Madžarski parlament je bil izvoljen leta 1922. za dobo petih let. Njegova mandatna doba bo torej ugasnila v par mesecih. Zato bo parlament razpuščen in bodo razpisane nove volitve. Ker ne bo preostajalo veliko časa za volilno agitacijo predvidevajo politični krogi, da volilni boj ne bo preveč hud.

Dnevne novice

Kraljev rojstni dan

Pred tednom dni se je vršilo v Trstu praznovanje kraljevega rojstnega dne. Napovedane velike vojaške parade se niso smele vršiti, pač pa so se vršile manjše v posameznih vojašnicah. Mesto je bilo kot vedno ob takih prilikah v zastavah, zvečer pa razsvetljeno.

Velike proslave so se vršile v Rimu, kjer je pred kraljevo družino defiliralo vojaštvo, in po vseh drugih italijanskih mestih.

Naš poslanec dr. Wilfan v zaporu

Preteklo sredo so v Rimu aretirali našega poslanca dr. Wilfa-

Novice iz vsega sveta

700 DRUŽIN V OBLASTI LEDU.

Ruski list »Krasnaja Gazeta« javlja, da se nahaja okrog 700 ribarskih družin, ki so na desetih ladjah odpotovale vzdolž Karskega morja na ribji lov, na reki Jenisej, ki je zamrznila. Preti jim silna beda in nalovljeno blago se jim kviri, pomagati pa si ne morejo.

ROPARJI IN ROKAVICE IZ ALUMINIJA.

Te dni je sovjetsko sodišče v Moskvi obravnavalo zelo interesanten slučaj. Ruska policija je prejela tri zlikovce, ki so napadali Moskovčane po ulicah. Da pa ne bi bilo na njihovih žrtvah opaziti odtisov njihovih prstov, so si zlikovci natikali pred svojimi »delom« rokavice iz aluminija. Slednje so tudi našli pri zlikovcih.

Znano je menda že vsem, da policija izsleduje zlikovce tudi na podlagi odtisov rok oziroma prstov, ki ostanejo na žrtvi ali kje drugje vidni.

KOLIKO NESE AMERIŠKI KINO.

Pred nekaj dnevi je objavila uprava enega od največjih newyorških kinov »Capitol Theater« svoje raču-

ne. Po tej bilanci znašajo nedeljski dohodki kina izredne vsote. Ko se je predvajal film »Vesele vdovice«, so znašali dohodki v eni nedelji 68.700 dolarjev (1.621.320 lir). So pa tudi še drugi filmi, ki jih je dajal ta kino, ki so donasili v enem samem dnevu 50.000 do 60.000 dolarjev.

266 MILIJONOV LIR JE PODEDOVALA.

Marija Leontina Bobaud, kuharica v eni izmed najskromnejših pariških restavracij, je po nekem svojem, pred kratkim v Ameriki umrlem bratranču podedovala strašno vsoto 11 milijonov dolarjev, kar znaša v našem denarju 294 milijonov 275 tisoč lir. Izredna sreča, ki je zadela skromno žensko, je ni skoraj nič razburila. Žena se menda ne zaveda velikega bogastva, ki je sedaj njena last.

VREDNOST MLEKA.

V Londonu so na podlagi točnih poskusov, ki so jih je napravili na šolskih otrocih, dognali sledeče:

Ob navadni hrani privzema otrok vsako leto poprečno 1 in 1/2 kg na svoji teži. Ako pa poleg običajne hrane zavžije vsak dan še pol litra

na. Obenem je policija izvršila na njegovem domu v Trstu preiskavo. Dr. Wilfana so pridržali v zaporu do petka; izpustili so ga na zahtevo Mussolinijevo. Istočasno so prekinili preiskavo v njegovem stanovanju. Dr. Wilfan je prispel iz Rima v Trst v nedeljo popoldne.

Novi policijski zakon

8. t. m. je izšel v uradnem listu novi policijski zakon, ki vsebuje mnoge nove določbe v zaščitenje javnega miru in javnega reda. Drugi odstavek tega zakona govori o javnih zborovanjih in zborovanjih v javnih prostorih. Čl. 17. pravi, da mora vsak sklicatelj zborovanja, ki se vrši v javnem prostoru ali pa dostopnem javnosti, naznaniti vsaj tri dni prej oblastem javne varnosti. Smatra se za javno tudi ono zborovanje, ki je sicer sklicano s povabilom, pa mu daje lice javnosti, bodisi število povablencev, bodisi kraj določen za zborovanje, ali pa namen zborovanja in predmet zborovanja. Prekršitelj se bo kaznoval z zaporom najmanj enega meseca in denarno globo najmanj 1000 lir. Ista kazen doleti onega, ki bi na takem zborovanju povzel besedo.

Čl. 18. prepoveduje nošnje orožja na javnih zborovanjih tudi onim, ki imajo orožni list.

Novi zakon uvaža poleg tega še takoimenovane identitetne legitimacije, t. j. izkaznica s fotografijo posameznika, z njegovim podpisom in s podatki o njegovi osebi. Ta izkaznica pa ni zapovedana, marveč jo izda poteštat osebam starim nad 15 let, ako to zahtevajo. Ker pa so v istem zakonu mnoge točke radi katerih je potrebno imeti identitetno legitimacijo, ako človek noče imeti neprikl, če se gane iz svoje občine, svetujemo, da se jo da izstaviti vsak, ki ga posli in poklic vedejo iz njegove občine. Identitetna izkaznica je obvezna samo za one, od katerih policija to izrecno zahteva. Izkaznice bodo začeli izstavljati 10. februarja prihodnjega leta.

Tržaška univerza

Na tržaški visoki šoli za trgovino in gospodarstvo se je v ponedeljek otvorilo redno šolsko leto.

Določbe o izgonih iz stanovanj

Tržaška prefektura naznanja, da začne tržaška pretura zopet z izgoni iz stanovanj in se jih bo izvršilo po 6 na dan, ker je tržaška občina priredila nove prostore za zatočišče prizadetim. Izgoni se bodo izvrševali brez ozira na to, ali so prizadeti premožni ali ne.

Pisma bodo dostavljali vratarji
Tržaško pošto ravnateljstvo javlja:

«Navadne poštne pošiljke bodo v kratkem puščali pismonoše pri vratarjih hiš, v katerih stanujejo naslovniki, kakor se to vrši že več let po vseh mestih Italije, ali pa jih bodo stavili v posebne pisemske skrinjice, ki so si jih stanovalci morda dali postaviti v veži. Kjer ni ne vratarja ne skrinjice, ima pismonoša klicati s hišnim zvoncem. Svetuje se, da si stanovalci preskrbijo v veži skrinjice za pisma, če ne marajo, da bi se jim pošta dostavljala preko vratarja.

Obvestilo videmske prefektore

Videmska prefektura opozarja vse one, ki pošiljajo denar na prefekturo, da se v to svrhu poslužujejo poštne nakaznice ali pa mehaničnih nakazil in navadnih nakaznic potom «Banca d'Italia».

Sejem sv. Andreja v Gorici

V Gorici se je sestavil poseben odbor trgovcev, ki bo pričel s pripravami za letošnji sejem sv. Andreja, ki bo trajal od 6. 12. do 19. 12. Da se dvigne v Gorici promet in trgovina, se namerava izvršiti priprava v večjem obsegu kakor doslej. V kolikor bo prirediteljem ta blagi namen uspel, bomo poročali po končanem sejmu. Neoporečno dejstvo je, da je vsako leto ta sejem, ki je bil navadno eden največjih v naši deželi, manj obiskan.

«Delo» ukinjeno

Minuli teden je tržaški prefekt z ozirom na javni red ukinil nadaljne izhajanje «Dela» slovenskega komunističnega lista v Italiji.

Dopisi

JABLANICA.

Nad vasjo Jablanica, kakih 7 km oddaljeno od Ilirske Bistrice, stoji razvalina starega gradu, o katerem piše Janez Vajkard Valvazor sledeče: «Jablanica. Ta grad, ki se imenuje kranjski Jablanica, leži na Notranjskem, 9 milj. od Ljubljane in tri milje od Reke. Spada dandanes k Zgornji Pivki, med tem, ko se ga je popred prištevalo k Liburniji. Stoji med visokim grmovjem, na še precej visokem hribu vže blizu gozdov in se dotika vže divjin. V tem starinskem, kakor tudi velikem gradu, sta dve kapeli in sicer sv. Florijana in sv. Uršule. Takoj spodaj v dolini leži velika lepa pristava.

Kraj Jablanica ima ime po divjih lesnikah, katerih je vse polno v takajšnjih gozdovih. Jablan se v zmanj-

ševalni obliki imenuje jablanca. V starih časih so imenovali ta kraj Rimljani «Ad malum», kar naj bi pomenilo daleč na okrog strašno in pusto divjino, katera se razteza daleč na Turško; in to ime tudi zasluži.

Je lahko mogoče tudi, da so Rimljani zaradi mnogo lesnik imenovali «Ad malum», ali pa da je morda stala v tem kraju kaka posebno velika jablana in so po tej imenovali Rimljani kraj, kakor imenujejo še dandanes Hrušico kraj vsled posebno velike hruške.

Ta grad je pred časom pripadal gospodu Juriju Hallerju, potem gospodu Svetkoviču in na to so ga imeli plemenitaši de Fini, po katerih je prišel v last gospodom Lazarini, in še dandanes je lastnina gospoda Vincenca Lazarini.

Tako je bilo za pl. Valvatorja, t. j. v letu 1689.

Pred nekako 130 leti je tedanji lastnik, tudi iz rodovine Lazarini, opustil stari grad, kateri se je že pričel podirati, in se preselil s svojo rodino v spodaj ležečo pristavo, katera je potem večkrat premenila lastnike, dokler ni prišla ista potom nakupa v posest rodbine Bervar iz Ljubljane. Ta pristava je dandanes še jako dobro ohranjena, v nji je več stanovanj in prostori občinske pisarne, jablanske občine. Stari grad pa je danes še nerabna razvalina, ki priča, da je bila starodavna in obširna stavba, v kateri so bile težke podzemne ječe, na prijazni ravni sredi naravne divjine in je sedaj last «Francetovih» iz Dol. Zemna.

IZ TOMAŽEVICE PRI KOMNU.

Po dolgem času se je naša mladina v naši vasi zganila in sklenila, da si ustanovi društvo oziroma, da oživi društvo, ki ga smo imeli pred vojno pa ga nam je vzela vojna vihra, kot mnogo drugega. «Napredek» je bilo ime društvu in napredek nam je še danes naše geslo, okoli katerega se zberimo v prosep nas vseh.

Torej: ustanovili smo si društvo, začetek in podlaga je podana, preostane samo, da ostanemo zvesti svoji volji, zvesti svojemu geslu.

IZ TURINA

Orožniški učenci, ki smo pred kratkim časom dovršili orožniško šolo, se razidemo po raznih pokrajinah; največ nas gre v Ankonu in Firenco.

Sest mesecev in pol je minilo, odkar smo pričeli zajemati iz strine «gavete». Sedaj pa bomo zamenjali strino «gaveto» s sinom «krožnikom», kar z veseljem pričakujemo.

Pošiljamo zadnje pozdrave iz Turina vsem starišem, prijateljem, dekletom in znancem.

Sirca Leopold, Godnje; Abreme Filip, Nabrežina; Ščuka Miroslav, Volčjigrad; Curek Ivan, Nova Sušica; Samsa Ivan, Stara Sušica; Ukmar Ivan, Gabrije pri Štanjelu; Gomizelj Josip, Dutovlje; Babuder Anton, Rodik; Skok Anton, Rodik; Gabrovec Marjo, Sestlan; Vilhar Andrej, Veliki otok; Mršnik Ludovik, Smrje; Rožen Josip, Hrastje; Udovič Rudolf, Jelšane; Suc Rudolf, Sestlan; Kraj Josip, Slivno pri Nabrežini.

Gospodarske novice

Slaba živina. - Draga reja

Po naših kmetijah se gode še razni pogreški in marsikod kar na splošno. Ena teh napak je tudi ta, da redimo po hlevih živali, ki nam naše reje ne poplačajo. Pri kravah na pr. ni zadosti, da nam sploh molzejo in da dobimo od njih po eno tele na leto. Potrebno je marveč, da se ta reja res izplača in da nam prinaša tudi nekaj čistega dohodka. To mora zahtevati vsako dobro gospodarstvo. Na to pa danes še zmeraj premalo gledamo ter se še zmeraj zadovoljujemo z vsakojakim užikom, ki ga imamo od krav, dasi bi morali kot mali posestniki veliko bolj gledati na to, da imamo od živinoreje zares dobre dohodka. Krave nam morajo vso našo rejo poplačati predvsem s svojim mlekom. Zato moramo gledati, da redimo res le take živali, ki dobro molzejo, naj že vnovčujemo mleko kakorkoli. Največ bomo dosegli s kravjo rejo, kjer se da mleko

za primerno ceno prodajati ali pa vnovčiti z izdelovanjem mlečnih izdelkov. Nekaj manj bodo dosegli kraji, kjer se mleko uporabljaja za rejo praseta. Na vsak način je pa v enem in drugem primeru delati na to, da redimo le dobre molznice, ki nam s svojo dobro mlečnostjo res izplačajo rejo. Slabe krave nam namreč tega ne store. Po raznih krajih redimo vole, ker si upamo s to rejo več pridobiti kakor z rejo krav. To je prav, če so kraji za kravjo rejo in mlekarstvo manj ugodni, ali tudi po takih krajih nastane vprašanje, ki je važno zlasti za maloposestnike in ki se glasi: ali se ne bi dalo s kravjo rejo več doseči, če bi z združenimi močmi poiskali ugodnejšo priliko za vnovčevanje mleka, zlasti še, če bi krave tudi vprezali, tako kakor delajo mali posestniki po drugih krajih? To je važno vprašanje, ki se ga moramo resno lotiti tudi po naših volovskih krajih.

P O D L I S T E K

Slavoj Praprotnik:

Petstoletnica v Lokvi na Krasu

Stara rimska cesta je vodila svoječasno iz Trsta skozi Bazovico, Lokev, Divačo, Senožeče in tako naprej proti Dunaju. Po vseh večjih krajih so imeli poštne postaje, hleve za poštne konje ali mule ter prenočišča za tožadevno osobe. Ena takih postaj je bila v Lokvi, ki je imela poleg sedanjege imena tudi nemško ime Hülben, a pozneje se je to ime spremenilo v Cornale. Glede izvora tega imena se je že izrekalo različno mnenje, tako prav pokojni zgodovinar S. Rutar, da je to ime nastalo od drnjulk, latinski cornus mas, drugi zopet piše, da pride to ime od slavnege Cornelia, a mnenje pisca tega članka je v tem oziru čisto drugo. Pred vojno še je bil v Ljubljani mestni arhivar, naš nepozabni pesnik pok. Anton Aškerc, ta je imel v roki neki pergament, ki je bil nič drugega, kakor pogodba med mestom Ljubljano ter završniškim grajščakom

in prebivalstvom vasi Lokev, katera pogodba se je približno glasila tako-le: «Die Landeshauptstadt Laibach beschliesst mit dem Herrn von Schwarzenegh und den Bewohnern von Hülben einen Vertrag um dort in der Festung eine Konhalle aufzustellen». Po naši bi bilo približno: Stolno mesto Ljubljana sklene z gospodom Završniškim in prebivalstvom Lokve pogodbo za ustanovitev žitnice. Evo besede Kornhalle! Nekateri glas h v izgovoru izpuščajo, k pa romanski narodi nadomeščajo s c, tako imamo ime Cornale ali kakor pravijo Tržačani, ki so imeli s to žitnico v šestnajstem stoletju precej opravila, Cornial.

Žal, da ne morem zopet do iste listine, ker letnice, kedaj je bila pisana in od koga podpisana, ne vem.

Da je Lokev jako stara vas, pričajo stari denarji iz pred Kristusove dobe, namreč srebrni «sesterci» in bronasti novci z odtisom rimskega cesarja Oktavijana Augusta, kateri novci so se izkopali na takozvanem «Mirišču», ki se nahaja za vaškim pokopališčem.

V kapelični lini je še nedavno visel mali zvon s posebno čistim glasom in sledečim napisom: «Ich Erhart von Prr. Hülben lass di Glocken machen AD 1118», kar bi pomenilo po naše: «Jaz Erhart gospod Lokve sem dal napraviti ta zvon v letu Gospodovem 1118». Stari ljudje so zatrjevali, da je bil lit iz čistega srebra — a resnica je, da je bilo srebro le del one zlitine. Ta zvon je zadnje čase vabil našo mladino v šolo, a ob hudi uri ali pa ob ognju je njegov srebrno-mili glas vabil ljudi, ki so imeli posebno zaupanje vanj, k molitvi oziroma k pomoči. Seveda je i ta starina končala, kakor mnogi naših sovaščanov, v svetovni vojni. Ob času rekvizicije zvonov ga je zadela žalostna usoda in «šel je po svetu — bogve kam».

Omenil sem, da je ta zvon svoječasno visel v lini kapelice. — Res je. Torej je mogoče tudi kapelica že taka starina? Čisto lahko mogoče! Seveda bi mi pri takem zatrjevanju marsikdo ugovarjal, kajti na pročelju nad uhomod lične, iz rezanega kamna zidane kapelice stoji napis:

«ANNO DOMINI MCCCCXXVI»

HOC OPUS FECIT FIERI ERHARDUS IV VOM SCOL CUM ADIUTORIO VICINOL».

V prevodu bi se to glasil neka-ko tako-le:

«V letu Gospodovem 1426 to delo napraviti dal Erhard IV. na Školju s pomočjo bližnjih».

Školjski gospodje so večkrat in radi prihajali v Lokev, saj so bili tudi v sorodu z «Završniškimi grajščaki», katerim je Lokev pripadala več stoletij.

Moje popolnoma zasebno mnenje je, da je bila kapelica v navedenem letu le prezidana. Opiram se na besede pok. dekana Matije Sile in prvega lokevskega učitelja pok. Ivana Tosti-ja (sedaj bi imel približno 129 let), katera sta vedno zatrjevala, da je bil v Lokvi, kjer je sedaj hiš. št. 79, to je poleg kapelice, samostan templjarjev. V bližini takih samostanov so bile navadno cerkve ali podobna svetišča — torej čisto lahko mogoče, da je tudi sedanja kapelica služila templjarjem in romarjem kot svetišče.

Ako pogledamo nekoliko zgodovino templjarjev, nam bo kmalu jasno; torej pogledmo:

— Templjarji, to je bil duhovni

Sploh se je pa v enem in drugem primeru poprijemati le reje zares dobrih živali, da se nam reja bolj izplača in da nam prinaša lepše dohodke. Po drugi strani je pa tudi reja samo na sebi, zlasti glede krmljenja, izboljšati, kajti le take živali, ki so v resnici dobre za užitek, nam tudi možno krmljenje poplačujejo in je danes le v taki reji pričakovati ugodnih in boljših uspehov. S polovičarskim krmljenjem, kakor je pri nas v navadi, in s slabo živino pa ne pridemo na zeleno vejico. Taka reja je najdražja.

Nаша bikoreja

Vprašanje bikoreje je še zmeraj najbolj pereče vprašanje naše živinoreje, to pa zaradi tega, ker je napredek živinoreje v tesni zvezi z dobro bikorejo in ker je ta še zmeraj premalo urejena. Od strani živinorejcev je za to vprašanje še zmeraj premalo zanimanja, od strani bikorejcev samih pa le v toliko seveda, v kolikor se tiče njih lastnega dobička. Pri nas redimo bike namreč le toliko časa, dokler bik raste in dokler jemlje nase; kakor hitro je pa dosti težak, je pa tudi konec njegove reje in naj bo žival še tako dobra za plemo. Veliko in zelo tehtno besedo imajo pri tem tudi mesarji, prav nobene pa vsi tisti živinorejci, ki so vodili svoje krave k temu plemenjaku, dasi bi morali imeti prav ti živinorejci, če ne prvo pa vsaj prav tehtno besedo. Bikoreja je danes v rokah naših bikorejcev predvsem špekulativna. Pri njej ne odločuje tolikanj vrednost, ki jo ima bik za izboljšanje reje v dotičnem kraju, kakor to, koliko ta reja nese in koliko se bo dalo s to rejo profitirati. Ko postane bik zadosti težak, pa gre iz hleva, navadno pred zimo, da ostaja več krme za drugo živino. Taka je naša praksa pri bikoreji. Mnogo takih živali gre prezgodaj v mesnico, dasi bi lahko še dalje plodile in pomagale izboljšati krajevno plemo.

Tej češče prenašli menjavi bikov je veliko kriva špekulacija od strani bikorejcev, ki pa ni na pravem mestu, veliko kriva pa je tudi pogosto ali redno pomanjkanje krme v rokah malega bikorejca. Če zmanjkuje krme, je prva pomoč, da gre bik iz hleva. Ako bi naš bikorejec ne prihajal v stisko zaradi pomanjkanja krme, bi se tudi bikoreja lahko bolj ustalila zlasti, če bi začeli uporabljati bike tudi za delo, tako kakor delajo po drugih krajih in kakor se za

malega posestnika povsod pripo-roča. Bik, ki nič ne dela, ampak stoji le v hlevu, mora postati len, hudoben in težak. Na ta način redimo bika za mesnico. Nasprotno bi pa lahko s pametno rejo in z uprežanjem bikov veliko dobrega dosegli. Vsa bikoreja bi se nam bolj izplačala in bi nam lahko prinašala veliko več uspeha pri naši živinoreji. Dosedanja kvarna praksa bo prenehala, če pride tudi pri nas do snovanja živinorejskih organizacij.

Gnojenje travnikov

Gnojenje travnikov postaja z napredkom živinoreje čim dalje večjega pomena, ker edino gnojenji travniki nam zagotavljajo bogatejšo košnjo in tečnejšo krmo. Najbolj uspešno gnojenje pri travnikih je **jesensko gnojenje**, pa naj gnojimo s kakršnimkoli gnojilom. Zato je najboljšo, da pričnemo gnojiti travnike takoj, ko mine jesenska paša. Z dobrim gnojenjem ne dosežemo le večjega pridelka, ampak tudi boljšo in tečnejšo krmo, dalje vpliva gnojenje, da se slabe trave zgubijo in napravijo prostor bolj zlahtnim travam in deteljam.

Izmed umetnih gnojil se po naših krajih uporabljajo Thomasova žlindra in superfosfat. Prva, to je Tomaževa žlinda se je posebno izkazala na bolj močnih, težkih in vlažnih zemljah, medtem ko se je na bolj lahkih in peščenih zemljah izvrstno obnesel superfosfat, seveda le tam, kjer se je gnojilo tudi s kalijevimi gnojili. Velikega pomena in vrednosti za travnike pa je dušik, ki je travam neobhodno potreben in ga v zemlji tako rado in hitro zmanjkuje. Iz dušika namreč nastajajo beljakovine, ki so najtečnejše snovi v krmi. Dušik dodajamo najcenejše v obliki gnojnice in hlevskega gnoja. Ako pa teh primanjkuje, moramo gnojiti s čilskim solitrom ali pa z amonijevim sulfatom.

Umetna gnojila moramo rabiti vedno v zadostnih množinah. Rajši pognojimo manjšo površino, a to pravilno.

Na 1 oral, t. j. 1600 kv. sežnje potrebujemo 200 do 300 kg Thomasove žlindre ali superfosfata, 100 kg 40% kalijeve soli in 80 do 100 kg čilskega solitra ali amonijevega sulfata.

Razno

NI JE ŠE BILO TAKE POROKE.

V Amnalu v Alžiru se je vršila izredno čudna poroka. Ženin je bil dolg 1,90, nevesta kratka 98 centimetrov. Skoraj en meter razlike! Eden izmed prič je bil brez rok, drugi je

Blizu kapelice stoji ponosni Tabor, kateri je bil leta 1485 zidan v obrambo proti Turkom. Ta je bil baje v podzemeljski zvezi s kapelico.

Pripovedovalo se je poprejšnje čase: Nekoč so prihruli v vas divji Turki. Vaščani so svoje zaklade, živino, premičnine in svoje družine spravili v Tabor, a sami krepki moške in mladeniči so stali na braniku. Z vso silo se zažene sovražnik na trdnjavo — skoro se čutijo vaščani premagane — starčki, žene in otroci se umaknejo po podzemeljski poti v kapelico, kjer vroče prosijo Vsemogočnega pomoči — eden prične zvoniti z edinim zvonom, ki visi v lini kapelice, in glej, brezbožni Turki se vstrašijo in beže čez drn in strn, misleč, da se je dogodilo kaj nadnaravnega.

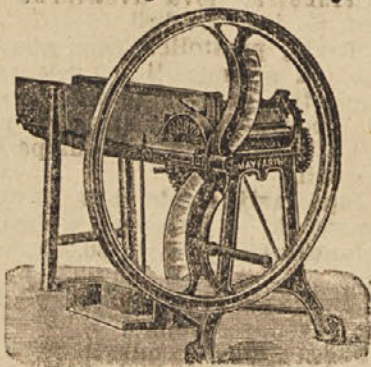
Vsled čudnega napisa na kapelici (napis je namreč v gotških črkah in par vtisov, t. j. med besedo Scol in IV, je nejasnih) prevladuje mnenje, da je letos ravno 500 let, kar je kapelica, v altarcu katere je Mati božja kot kraljica nebes in zemlje, zidana; zato mislijo v Lokvi praznovati to obletnico na cerkveno-slovesen način in sicer dne 21. listopada t. l.

tehtal 115 kg. Notarju, ki je «srečni» par poročil, je manjkala ena noga, babica mladega moža, ki se je udeležila poroke, pa je lezla v stoto leto.

Društvo debeluhov.

V Budapešti so debeluharji ustanovili društvo, katerega član sme biti oni, ki tehta najmanj 1 cent. Drugi člen društvenih pravil določa, da mora vsak član za vsak kilogram telesne teže plačati 1000 kron. Predsednik društva je moral plačati 142.000 kron «vstopnine» in neki drugi član 136.000 kron. Moške, ki tehtajo preko 150 kg, postanejo častni društveni člani in ne plačajo nobene vstopnine. Novo društvo šteje že preko 100 članov. O ženskah noče nič slišati. Predsednik je dejal, da je debeli mož uren, vesel in poln življenja, dočim se debelušne ženske jeze na svojo debelost in si grenijo življenje. Namen čudnega društva je širjenje in gojenje družabnosti, ker baje debeli ljudje ne dožive visoke starosti. Člani hočejo pač lepo preživeti kratko dobo, življenja, ki jim je odmerjena.

Kmetijski stroji

Slamoreznice znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

Grozdne stiskalnice (preše), grozdni mlinski znamke «Mayfart» in drugih znamk.

Gnojilne sesalke, plužna telesa, travniške brane, mlečni posnemalniki itd.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA V TRSTU

Ulica Torrebianca 19, in Raffineria 7. Telefon 44-39.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poročtvom uraduje v svoji lastni hiši ulica Torre bianca 19, I. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek. račun in vloge za ček. promet ter obrestuje

po 4%

večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru.

Daje posojila na vknjižbe, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru. Na razpolago varnostne celice (safes)

Uradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18 Ob nedeljah je urad zaprt

Telefon št. 25-67.

Najstarejši sloven. denarni zavod

Trgovina manufakturnega blaga

Josip Massig - Gorica

Corso Giuseppe Verdi 18

Najbogatejša izbira volnenega in svilenega blaga, blaga za moške obleke - perila - razne opreme volne - žime in pernic

BOGATA IZBERA — IZREDEN OKUS — CENE ZMERNE

ZDRAVNIK

Dr Fran Ambrožič

se je stalno naselil

v Št. Petru na Krasu

in ordinira

v Kanalcovi hiši od 9-12 in od 13-15

ZDRAVNIK

Dr. Fran Gruden

v Postojni

je nanovo preuredil svoj zobotehnični ambulatorij

Tehn. vodja J. Friedmann

Sprejema od 9.—12. in od 2.—5. pop.

Ugotovivši, da je povpraševanje po zdravilu

GLYKOL

izredno močno,

je lekarna uvedla novo vrsto steklenic, ki vsebujejo večjo količino od prejšnjih; tako zadostuje za kompletno zdravljenje le 6 steklenic.

CENA STEKLENICI L 8-50.

Farm. CASTELLANOVIČH, via Giuliani No. 42 (pri svetem Jakobu.)

Zobozdravnik

Dr D. Sardoč

špecialist za ustne in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbriani 16/III. (prej Via S. Giovanni) od 9—12 in od 3—7 ure

Zobozdravnik

Dr L. Mermolja

sprejema

v GORICI na Travniku 5

II. nadstropje

Kvartinec in njegove posledice.

Maufra je bil slikar, pokrajinski slikar. Rad je hodil in blodil okrog, včasih, ker je bil »prazen«, včasih ker je bil »suh«.

Bil je sicer lep dan, toda Maufra je bil »suh« in zato je blodil po mestu, tako lepo počasi preko boulevarda Saint-Michel. Srečal je znanca, ki ga ni poznal. Zakaj le to je Maufra vedel, da je bil ta njegov znanec danes odvetnik, jutri politik in včeraj novinar. Ta človek, ki je bil eno in drugo in tretje in nobeno, je vprašal Maufro: »Kam gospodine, ob tej uri?« — »Pet frankov iščem!« je mahnilo korajžno preko Maufrovihih ustnic, zakaj Maufra je bil ta dan »suh« in je zato blodil po mestu. Tisti njegov znanec, ki je bil ta trenutek advokat in politik obenem, pa je udaril in pobožal obenem: »Za vruga, jaz tudi. Pa veš kaj, en kvartinec ga bova, takole, pa se nama bo že kaj zasvitalo.«

Njuna pot se je v znamenju bodočega svitanja združila, združila tja do ene izmed pariških miz in do pariških kvartinčkov in še en dober kilometer dalje. Še en trenutek, potem pa je dejal tisti človek: »Čuj, bratec Maufra, meni se svita.« Tri, štiri korake in človek, ki je bil novinar in advokat in še kaj, je zaprl vrata za sabo.

Maufri pa, ki je zmolil že tri litnije in pet roženkrancev, se le še ni hotelo svitati. Prazni so bili žepi, prazna je bila glava, suh je bil Maufra, suh kot poper. Toda molil je in molil in molil je še takrat, ko je sedel takole lepo sredi ceste, molil je, dokler ga ni nekaj pobožalo po glavi, nekaj, čemur pravijo Parižani »karo«.

Taka je bila usoda Maufrova tistega lepega dne, ko je blodil po cesti in ko je bil »suh«.

Minula so leta. Maufra je bil kot vedno včasih »suh«, včasih »prazen«. Enkrat pa je pogledal v kajtenge. — Tisti »pa« tukajle zgoraj je pa zapisan zato, ker Maufra nikdar ni pogledal pogledal kajtenge, saj je bil »suh« ali »prazen«. Za takega človeka pa kajtenge niso. — Pogledal je torej v tako karto in dejal svoji emancipirani polovici: »Čuj me, draga, gotovo se še spominjaš onih kvartinčkov, ki sem zanje dal konec svoje kože na glavi. Veš kaj, tista baraba pa, ki je bil en dan advokat, drugega dne novinar, potem pa še politik povrh, je postal minister.«

Maufra je bil nekaj dni nato menda zopet »suh«, zakaj tistega dne je potrkal na vrata, prosil za avdijenco in našel svojega nekdanjega sotrpina, ki se mu je pa takrat zasvitalo — za pozlačeno mizo.

»Veš kaj, kolega«, je dejal oni, ki je bil zabarikadiran za tisto pozlačeno mizo in akti, ki so se prašili na njej, »tisti kvartinec bi rad, da bi ti ga plačal, kaj ne? Se bova pa drugače pobarantala. En pildek mi boš prodal, veš! In potem te bomo vtaknili v častno legijo in križec ti bomo dali, če hočeš!«

Maufra je bil ta dan »suh«, toda ne »prazen«. Pobotala sta se nekdanja vinska brata, pobotala sta se pokrajinski slikar Maufra in francoski zunanji minister Briand.

Drobiž

Po 39-ih letih so našli steklenico s poročilom o brodolomu. Neki nemški časopis poroča, da so v morju pri Halifaxu našli steklenico s poročilom o smrti škotskega kapitana Johna Seea. Tega kapitana so pogrešali od l. 1887. V steklenici je bilo sledeče sporočilo: 17. maja 1887. Kdor najde to poročilo, naj sporoči moji materi, da sem umrl hrabro bojujoč se. John See, Halifax.

Prav po amerikansko. V mestu La Porte (država Indiana) je pet banditov napadlo ob belem dnevu banko. Ugrabili so 140.000 dolarjev.

Japonski cesar ali mikado imenovan je težko bolan. Bojijo se najhujšega.

V Amsterdamu se je odigrala nogometna tekma med Nemčijo in Nizozemsko. Zmagala je Nemčija.

Švedska akademija je literarno nagrado za leto 1925 podelila irskemu pisatelju Juriju Shaw-u.

Med Nemčijo in Anglijo se vršijo pogajanja za odpravo potnih listov.

Železniška konferenca: Jugoslavija in Ogrska se pogovarjata, kako urediti obmejni železniški promet.

Indijski pesnik Rabindranath Tagore je prispel 15. t. m. v Beograd, kjer bo predaval na ljudski univerzi. Obiskati bo tudi druga jugoslovenska mesta.

Neka dunajska plemkinja se je poročila s črncem Rolandom Hayes, ki je po poklicu pevec.

Na Češkoslovaškem je stopila v vlado slovaška ljudska stranka, ki je dobila dve ministrstvi. Nova ministra sta dr. Fiza in dr. Gazika.

Na Angleškem je znašalo dne 1. novembra t. l. število brezposelnih 1.559.200. Stavkujoči rudarji v tem številu niso všteti.

Za angleške rudarje je Rusija darovala 1.087.000 funtov šterlingov (približno 130 milijonov lir.)

109½ let je dočakal in 150 potomcev zapušča Josip Beland iz Barry Rivera v južni Italiji.

Italija je prejela v mesecu oktobru na račun reparacij od Nemčije 8 milijonov in pol zlatih mark (lir.)

V osrednji Ameriki je reka žareče lave, ki je dila z vulkana Izalco v širini 100 m, preplavila bližnjo okolico ter zahtevala 57 smrtnih človeških žrtev.

V Indiji in Avstraliji, angleških dominionih, so podvzeti Angleži začeli graditi dve novi prestolici. V Indiji je prestolnica Delhi skoraj že dograjena. Camberra, nova avstralska prestolnica, pa je v gradnji.

Iz Tokia, prestolnice Japonske, poročajo, da so minuli četrtek hoteli trije pristaši revolucionarne stranke ubiti japonskega ministrskega predsednika; atentatorski poskus pa se je ponesrečil.

V Jugoslaviji imajo zlate 20 dinarske novce, ki so jih kovali v Franciji.

V Jugoslaviji je okoli 30.000 dobrovoljcev.

Na Poljskem se je otvorilo v soboto redno zasedanje sejma.

V Južni Afriki so odkrili novo diamantno polje. Pettisoč oseb je drvelo na polje, da si zasigura košček zemlje kot lastnico.

Za zabavo in smeh.

Soprog: »Pri oltarju si mi obljubila, da me boš vedno ubogala.«

Ona: »Seveda, seveda, ker takrat nisem hotela vprizoriti škan-dalov.«

Spoznal jo je.

— Svojo ženo sem spoznal šele tri mesece pred poroko. —

— Jaz pa sem jo spoznal šele tri mesece po poroki.

Gospa beraču: »Zakaj morate beračiti? Ali nimate nobenega sorodnika?«

Berač: »Samo enega brata in on je tudi slep. Vidiva se samo enkrat na leto.«

Odgovorni urednik: JANKO RUNTIC.

Tržaška kmetijska družba

ima v zalogi:

Semena špinacije, motovilca, solatine, solate, redkvice in razna vrtna in cvetlična semena.

Kletarsko orodje in potrebščine. Žvepleni amonijev fosfat, Riparin, Enophilin, bisulfit, kit za sode itd.

Kmetijske stroje: Slamozreznice znane tvornice »Mayfarth«, pluge, plužna telesa, brane, posnemalnice, gnojnične sesalke.

V nadrobni razprodaji imamo: 14/16% superfosfat, Tomažev žlindro, 40/42% kalijevo sol, amonijev sulfat, čilski soliter.

Kalijeva sol, zajamčeno 40/42%, belo, drobno mleto iz naše zaloge lahko naročite:

za vipavski okraj: pri kmetijski Posojilnici v Vipavi,

za bistriški okraj: pri mlekarški Zadrugi v Trnovem,

za postojnski okraj: pri Kmetijski Hranilnici in Posojilnici v Matenji vasi.

Kmetijska zadruga v Materiji sprejema naročila za vse kmetijske potrebščine. Sprejema naročila za umetna gnojila, kmetijske stroje in vseh vrst semen.

SEMENSKI KROMPIR.

Tržaška kmetijska družba v Trstu ki je glasom kr. dekreta od 24. avgusta t. l. dobila dovoljenje za uvoz semenskega krompirja iz Jugoslavije, vabi člane in zadruge, da čim prej prijavijo količino semenskega krompirja, ki ga nameravajo naročiti.

Vabimo kmetovalce, posebno zadruge in občine, katere nameravajo naročiti semenski krompir iz inozemstva, da ne odlašajo z naročili do zadnjega časa, temveč, da nemudoma prijavijo približno potrebo in vrsto.

Krompir se bo uvažal v mesecu februarju prih. leta.

Tržaška kmetijska družba v Trstu, ul. Torbianca št. 19 Telefon 44-39.

Čevljarnica Forcessin

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z »Diploma di gran premio«

TRST - Via Giuseppe Caprin Stev. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obušalo
cenó a vendar lepo,
ta bo pomislil malo,
ne kupil kar na slepo!

In žel bo k »FORCESSINU«,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu ali bogatinu —
najboljše čevlje daja ...

Čevlji za delo
L 48.—

Čevlji za delo
L 48.—

„Vedež“ za leto 1927

je izšel

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5

Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje više kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

Ste-li plačali naročnino**BUFET PRIMC**

Trst, ulica XXX Ottobre 19, nasproti kavarne Commercio

Točim najboljše istrsko in vipavsko vino ter kraški teran. — Vedno sveže Dreherjevo pivo. Mrzla in gorka svinjina, sardine itd. — POSTREŽBA TOČNA.
Za obilen obisk se priporoča

Lastnik IVAN PRIMC.

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezni in
operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetične
vnetja vršcev.

Spomnite se „Šol. društva“!

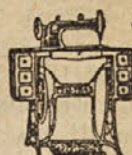
„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“

dvokolesa, motorini „FIAM“ in
belgijske puške se vdobe le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA — Piazza Cavour 9 — GORICA

Mehanična delavnica

Mehanična delavnica